

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-11T/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423010078
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8423010078.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6
KK-11T/15/2023

Okresný súd Poprad samosudcom Mgr. Svetlanou Filipovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. augusta 2023 v Kežmarku, t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný
A. B. C., narodený dňa XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom D. XXX/XX, E., F. G.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 26.10.2022 v čase okolo 17.50 hod., po tom, čo požil alkoholický nápoj, ktorý zvýšil koncentráciu alkoholu v jeho dychu na najmenej na 0,32 mg/l vydychovaného vzduchu (najmenej 0,67 promile), po štátnej ceste číslo I/66 v km 101,5 na ulici E. H. G., F. G., v smere od obce E. do mesta G., viedol osobné motorové vozidlo továrskej značky ŠKODA FABIA Combi, evidenčné číslo G. XXX I., pričom sa dôsledne nevenoval vedeniu tohto motorového vozidla a celkovej situácii v cestnej premávke, v dôsledku čoho na riadne vodorovným značením, ako aj zvislou dopravnou značkou, vyznačenom priechode pre chodcov, prednou časťou ním vedeného motorového vozidla, pri nedaní prednosti chodcom, ktorí už vstúpili na priechod pre chodcov, narazil do tam nachádzajúcich sa chodkýň A. B. D. a J. E. prechádzajúcich cez tento priechod pre chodcov z ľavej strany vozovky na pravú stranu vozovky z pohľadu zo smeru jeho jazdy, kde jeho konanie bolo v rozpore s § 3 odsek 2 písmeno a/, § 4 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/, odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z. z . o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov, kde pri dopravnej nehode spôsobil J. E. tieto zranenia - kraniocerebrálne poranenie (subarachonidálne krvácanie v čelovej oblasti vpravo a subdurálne krvácanie pozdĺž falxu), pomliaždenie hlavy (očnice vpravo a záhlavia vpravo), zlomeninu panvového kruhu a acetabula vpravo (zlomenina horného a dolného ramena lonovej kosti vpravo, zlomenina krížovej kosti vpravo), zlomeninu priečného výbežku 5. bedrového stavca, sériovú zlomeninu rebier II – IX vľavo a II – VIII vpravo, pneumotorax malého rozsahu vľavo, pomliaždenie pľúc malého rozsahu vpravo, hemotorax obojstranne, trieštivé zlomeninu horného konca ramennej kosti vpravo s posunom, pomliaždenie oboch predkolení, viac vpravo, odreniny ľavého kolena a členka, pomliaždenie lakťa vpravo, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 3 mesiace, pri závažnom ovplyvnení obvyklého spôsobu jej života počas celej doby liečby a A. B. D. spôsobil tieto zranenia – kraniocerebrálne poranenie (subarachonidálne krvácanie supratentoriálne obojstranne, pomliaždenie mozgu frontobazálne vpravo, pneumocefalus v oblasti tureckého sedla, subdurálny hydróm vpravo), zlomeninu záhlavnej kosti vľavo a prasklinu klinovej kosti, pomliaždenie hlavy v záhlaví, zlomeninu panvového kruhu (zlomenina krížovej kosti vpravo, neúplné vyklbenie krížovo bedrového kĺbu vľavo, zlomenina ramien lonovej kosti

obojsstranne – vpravo horné a dolné, vľavo horné), zlomeninu pravého priečného výbežku 5. bedrového stavca, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 3 mesiace, pri závažnom ovplyvnení obvyklého spôsobu jej života počas celej doby liečby,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodené strany :

· J. E., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, G. s uplatneným nárokom na náhradu škody vo výške 28.528,30 eur / z toho bolestné vo výške 18.528,30 eur a náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,00 eur/.,

· J. E., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, G. s uplatneným nárokom na náhradu škody vo výške 5.000,00 eur / z titulu náhrady nemajetkovej ujmy /,

· A. B. D., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, G. s uplatneným nárokom na náhradu škody vo výške 24.269,69 eur / z toho bolestné vo výške 14.269,69 eur a náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,00 eur/.,

· L. D., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, G. s uplatneným nárokom na náhradu škody vo výške 5.000,00 eur / z titulu náhrady nemajetkovej ujmy /,

· Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO: 35 937 874 s uplatneným nárokom na náhradu škody vo výške 14.719,01 eur / náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pre poškodenú J. E., narodená XX. XX. XXXX vo výške 10.880,64 eur a pre poškodenú A. B. D., narodená XX. XX. XXXX vo výške 3.838,37 eur/.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok doručil Okresnému súdu Kežmarok dňa 24.02.2023 obžalobu číslo Pv 534/22/7703-8 zo dňa 23.02.2023 na obvineného A. B. C. trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona pre skutok zo dňa 26.10.2022, ktorý sa mal stať tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto odsudzujúceho rozsudku s tým rozdielom, že prokurátor na hlavnom pojednávaní upravil popis zranení, ktoré utrpeli svedkyne poškodené J. E. a A. B. D. tak, aby plne korešpondovali s popisom zranení zistených znalcom traumatológom v podaných znaleckých posudkoch zabezpečených v prípravnom konaní, pričom pôvodne v obžalobe tieto zranenia prokurátor opísal tak, že obžalovaný pri dopravnej nehode spôsobil J. E. tieto zranenia - krvácanie v čelovej oblasti vpravo a subdurálne krvácanie pozdĺž falxu, pomliaždenie očnice vpravo a záhlavia vpravo,

zlomeninu horného a dolného ramena lonovej kosti vpravo, zlomeninu krížovej oblasti vpravo, zlomeninu priečného výbežku 5. bedrového stavca, sériovú zlomeninu 2. až 9. rebra vľavo a 2. až 8. rebra vpravo, pomliaždenie pľúc malého rozsahu vpravo, obojstranný hemotorax, trieštivú zlomeninu horného konca ramennej kosti vpravo s posunom, pomliaždenie oboch predkolení, odreniny ľavého kolena a členka, pomliaždenie lakťa vpravo, a A. B. D. spôsobil tieto zranenia – subarachonidálne krvácanie supratentoriálne obojstranne, pomliaždenie mozgu frontobazálne vpravo, pneumocefalus v oblasti tureckého sedla, subdurálny hydróm vpravo, zlomeninu záhlavnej kosti vľavo s prasklinou klinovej kosti, pomliaždenie záhlavia, zlomeninu krížovej kosti vpravo, neúplné vykĺbenie krížovo bedrového kĺbu vľavo, zlomeninu lonovej kosti obojstranne, zlomeninu pravého priečného výbežku 5. bedrového stavca.

Trestná vec pôvodne vedená na Okresnom súde Kežmarok pod spisovou značkou 11T/15/2023 je v dôsledku legislatívnych zmien týkajúcich sa organizácie súdov Slovenskej republiky od 01.06.2023 vedená na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou KK-11T/15/2023.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona o tom, že je vinný a skutok úprimne oľutoval, verejne sa prítomným svedkyňiam poškodeným, účastníckam dopravnej nehody, ospravedlnil. Obžalovaný kladne a jednoznačne zodpovedal otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a prokurátor, obhajca a prítomný splnomocnenec poškodených navrhovali súdu vyhlásenie o vine obžalovaného prijať. Súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal pre splnenie zákonných podmienok a s prihliadnutím na to, že priznanie obžalovaného korešpondovalo s obsahom vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok, odbor kriminálnej polície číslo ORP-280/VYS-KK-2022. Dokazovanie súd v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal nevykonával, vykonal len dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a výrokom o náhrade škody.

V záverečnej reči prokurátor navrhoval uznať vinu obžalovaného a uložiť mu podmienený trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby pri určení primeranej skúšobnej doby v polovici zákonom ustanovenej dĺžky skúšobnej doby. Zároveň žiadal uložiť podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel s určením primeranej skúšobnej doby. Rozhodnutie vo vzťahu k uplatneným nárokom na náhradu škody prokurátor ponechal na úvahe súdu, pričom pri dopravnej nehode do úvahy prichádza realizácia náhrady škody zo zákonného poistenia, náhrada škody spôsobená prevádzkou motorového vozidla, či odkázanie poškodených na občianske súdne konanie. Splnomocnenec poškodených poukázal na to, že poškodené účastníčky dopravnej nehody sú v dôchodkovom veku a teda ich rekonvalescencia je omnoho náročnejšia, bolestivejšia a zdĺhavá. Ani dodržiavaním liečebného režimu už nebude nikdy možné dosiahnuť taký zdravotný stav poškodených, akí mali pred dopravnou nehodou. Konanie obžalovaného mohlo mať aj smrteľné následky. Obžalovaný ignoranciou elementárnych povinností na úseku cestnej dopravy privodil obzvlášť nepriaznivé následky, čím odvrátil možnosť dvoch manželských párov viesť relatívne bezstarostný a doteraz aktívny život na dôchodku. Návrhy poškodených na náhradu škody preto reflektujú všetky tieto skutočnosti. Obhajca súdu navrhoval zväžiť možnosť ukladania trestu v rámci mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona a uloženie podmieneného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s určením skúšobnej doby takisto pri dolnej hranici zákonnej sadzby. Poškodených s uplatnenými nárokmi navrhoval odkázať na civilný proces.

Obžalovaný v záverečnej reči a v rámci posledného slova opakovane vyjadril úprimnú ľútosť s ospravedlnením.

Podľa súdu, obžalovaný naplnil formálne i materiálne svojím konaním všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu kladenému mu za vinu a jeho konanie dosiahlo potrebný stupeň protiprávnosti na to, aby došlo zo strany súdu v trestnom konaní k aplikácii noriem trestného práva a vyvodu trestnoprávnej zodpovednosti bez aplikovania materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko závažnosť prečinu s prihliadnutím na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a mieru zavinenia páchatel'a nebola len nepatrná.

Objekt prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 Trestného zákona vyplýva zo systematického zaradenia tohto prečinu v osobitnej druhej časti Trestného zákona v rámci prvej hlavy „trestné činy proti životu a zdraviu“ v druhom diely „trestné činy proti zdraviu“. Objektom je teda ochrana ľudského zdravia.

Osoba obžalovaného je spôsobilým všeobecným subjektom nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 Trestného zákona. Ide o osobu s plnou trestnoprávnou zodpovednosťou z pohľadu veku podľa § 22 odsek 1 Trestného zákona i z pohľadu príčetnosti v čase spáchania skutku (a contrario k zákonnej definícii nepríčetnosti páchatela v zmysle § 23 Trestného zákona).

Objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona bola obžalovaným naplnená tým, že svojím konaním - spôsobom vedenia motorového vozidla a zároveň porušením dôležitých povinností vodiča podľa § 3 odsek 2 písmeno a/, § 4 odsek 1 písmeno c/, písmeno e/, písmeno f/, odsek 2 písmeno d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov („Zákon o cestnej premávke“), naplnil kvalifikačný moment v zmysle § 157 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno h/ Trestného zákona, kedy závažnejším spôsobom konania spôsobil dopravnú nehodu, ktorej následkom bola ťažká ujma na zdraví u dvoch poškodených osôb. Medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom je daná príčinná súvislosť v dostatočnej miere pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti.

Obžalovaný ako vodič motorového vozidla a účastník cestnej premávky porušil svoje povinnosti uložené mu Zákonom o cestnej premávke, a to podľa § 3 odsek 2 písmeno a/ tým, že sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne, ohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a neprispôsobil svoje správanie situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam, podľa § 4 odsek 1 písmeno c/ tým, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, podľa § 4 odsek 1 písmeno e/ tým, že nedbal na zvýšenú opatrnosť voči chodcom, osobitne voči starým osobám (obe chodkyne boli vo veku blízkom sedemdesiatemu roku života), podľa § 4 odsek 1 písmeno f/ tým, že nedal prednosť chodcom, ktorí vstúpili na vozovku a prechádzali cez priechod pre chodcov, pritom ich nesmel ohroziť a podľa § 4 odsek 2 písmeno d/ tým, že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol ešte nachádzal v jeho organizme (nameraná hodnota najmenej 0,67 promile).

Ťažká ujma na zdraví u poškodených svedkýň ako následok trestného činu napĺňa zákonné kritéria najvyššieho stupňa ujmy na zdraví v zmysle § 123 odsek 3 písmeno i/ Trestného zákona v spojení s § 123 odsek 4 Trestného zákona, nakoľko došlo u oboch poškodených k poruche zdravia trvajúcej dlhší čas, ktorá si objektívne vyžiadala u oboch liečenie v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých dané poškodenie zdravia u každej z menovaných poškodených závažne ovplyvňovalo jej obvyklý spôsob života. Nakoľko ide o starobné dôchodkyne, smerodajná nebola dĺžka práceneschopnosti, ale doba liečenia, kde podľa záverov znalca traumatológa, preukázateľne svedkyňa poškodená J. E. bola hospitalizovaná 67 dní a svedkyňa poškodená A. B. D. 55 dní.

Ublíženie na zdraví je v danom konkrétnom prípade dané kumulatívnym splnením všetkých troch vyžadovaných zákonných podmienok, ktoré súd posudzoval komplexne vo vzájomnej súvislosti a súčasne individuálne vo vzťahu k osobe konkrétnej poškodenej, a teda na podklade znaleckého dokazovania bolo preukázané, že 1./ došlo k poškodeniu zdravia u oboch svedkýň poškodených, pri ktorom objektívne nastala negatívna zmena ich zdravotného stavu, došlo ku konkrétnemu zhoršeniu telesných funkcií ich organizmu, 2./ bola daná objektívna potreba lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania a liečenia. Nešlo pritom len o subjektívny názor poškodených, ale došlo k nevyhnutným postupom lege artis v súlade s medicínskymi poznatkami a 3./ následkom poškodenia zdravia bolo sťaženie obvyklého spôsobu života oboch svedkýň poškodených.

Subjektívna stránka prečinu bola zo strany obžalovaného naplnená formou vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno a/ Trestného zákona, v zmysle ktorého obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. U obžalovaného bola daná len vedomostná (intelektuálna zložka) zavinenia. Pri nedbanlivostnom zavinení na rozdiel od úmyselného zavinenia obžalovaný nechcel spôsobiť následok predpokladaný trestným činom, ani s jeho spôsobením nesúhlasil. Obžalovaný ako dlhoročný držiteľ vodičského oprávnenia, v čase skutku osoba vo veku 69 rokov, s miestom bydliska v okrese G., bol znaly dopravnej situácie v meste G., kde podľa vlastného udania v prípravnom konaní jazdil denne a poznal i predmetnú križovatku a vnímal ju ako problémovú, či nebezpečnú. Za najzávažnejšie porušenie povinnosti vodiča u obžalovaného súd považoval to, že viedol vozidlo v takom čase po požití alkoholu, keď sa alkohol ešte nachádzal v jeho organizme (nameraná hodnota 0,32 mg/l, čo je najmenej 0,67 promile).

Z medicínskeho hľadiska, akceptovaného trestnoprávnou praxou, je schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo zásadným spôsobom ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda 1 promile. Uvedená hodnota predstavuje objektívne danú absolútnu nespôsobilosť viesť motorové vozidlo, pretože podľa poznatkov medicíny, žiadny vodič nie je schopný v tejto situácii bezpečne viesť motorové vozidlo. U obžalovaného išlo o tzv. relatívnu nespôsobilosť viesť motorové vozidlo, kedy obžalovaný, podľa súdu, aj v dôsledku prítomného alkoholu v organizme, dostatočne nepredvídal, nevnímal a nesprávne vyhodnotil dopravnú situáciu pred priechodom pre chodcov a na prítomnosť chodkýň na priechode pre chodcov nezareagoval včas, aj keď maximálne povolenú rýchlosť v obci pri svojej jazde neprekročil, ale rýchlosť vozidla pred priechodom pre chodcov ani výraznejšie neznížil. Podľa znalca v odbore Cestná doprava, odvetvie Technický stav vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, A. C. G., v znaleckom posudku číslo 26/2022, obžalovaný pred priechodom pre chodcov viedol vozidlo rýchlosťou 47 km/h. Pri reakčnom čase pri rýchlosti 47 km/hod by vodič vozidlo zastavil intenzívnym brzdením pred priechodom pre chodcov, ak by na prítomnosť chodcov zareagoval o 2,3 sekundy skôr, aj keby vrchná časť chodkýň nevytvárala voči pozadiu dostatočný kontrast, spodná časť tela na dostatočne osvetlenom priechode pre chodcov by mala byť rozpoznateľná. Ďalej podľa znalca by zrážke mohlo zabrániť intenzívne brzdenie v čase cca 2,5 s pred zrážkou a ak by na chodkyne vodič reagoval vtedy, keď vstúpili do jeho jazdného pruhu v čase cca 2,5 s pred zrážkou, postačovalo by nenáhle spomaľovanie vozidla pred priechodom, ak by sa ale pohyboval rýchlosťou len do 41 km/h. Podľa znalca, ak by vodič reagoval na chodkyne, keď vyšli z oblasti zakrytého výhľadu, ktorú prípadne mohlo vytvárať vozidlo v protismere, čiže v čase cca 3,8 s pred zrážkou, dokázal by zastaviť pred priechodom pre chodcov, aj ak by spomaľoval vozidlo nenáhle. Aj na základe vyššie uvedeného súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, pretože nedohľadal dôvody, z ktorých by vyplynula potreba ďalšieho dokazovania objektívnych a najmä subjektívnych kritérií nedbanlivostného zavinenia. Páchateľ je povinný zachovávať určitú mieru opatrnosti a táto sa určuje na základe súhrnu objektívnych (každý vodič v situácii obžalovaného – vodiča, obzvlášť počas vedenia vozidla pred priechodom pre chodcov) a subjektívnych kritérií (zdravotný stav konkrétneho vodiča – pod vplyvom alkoholu, dýchodkový vek, neprekročenie maximálnej povolenej rýchlosti v obci, výraznejšie nespomalenie pred priechodom pre chodcov, viditeľnosť pred 18.00 hod. na mieste skutku, miera pozornosti a sledovania dopravnej situácie, zložitost' cestného úseku – široký priechod pre chodcov cez viacero pruhov na hlavnom ťahu exponovanej križovatky okresného mesta). Z pohľadu súdu, miera zavinenia obžalovaného nedosahovala úroveň len nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písmeno b/ Trestného zákona a v dôsledku toho, nešlo ani o prípad, kedy by zavinenie obžalovaného mohlo dosiahnuť nižšiu intenzitu ako nevedomá nedbanlivosť, kedy by nebolo možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť voči jeho osobe vôbec.

Trest má podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obec Huncovce podala všeobecnú kladnú správu o povesti obžalovaného, ktorý má v obci trvalý pobyt, je ženatý, má tri dospelé deti, má uhradené miestne dane a poplatky a nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplývajú dva záznamy, pri oboch sa na páchatela toho času hľadí, akoby nebol odsúdený. Preto súd nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného vyplýva jeden záznam zo dňa 28.08.2020, išlo o priestupok na úseku dopravy (bezpečnostné pásy) vybavený blokovou pokutou 10,00 eur, ktorý je uvedený aj v evidenčnej karte vodiča. Z evidenčnej karty vodiča obžalovaného vyplýva, že je držiteľom vodičského oprávnenia skupiny B, AM od roku 1983 a skupiny B1 od roku 2004. Blokové pokuty mu udelené dve, dňa 28.08.2020 vo výške 10,00 eur (spolujazdec - nepoužil bezpečnostný pás) a dňa 30.10.2013 vo výške 20,00 eur (osvetlenie vozidiel). Dňa 26.06.2012 ako vodič viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo bol právoplatne dňom 27.06.2023 odsúdený Okresným súdom Poprad v konaní sp.zn. OT/74/2012, bol mu uložený dvadsaťmesačný trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel od 26.06.2012 do 26.02.2014. obžalovaný absolvoval odborné psychologické poradenstvo a preskúšanie odbornej spôsobilosti. Predtým mal uložený dvojmesačný zákaz činnosti dopravným inšpektorátom od 05.06.2006 do 05.08.2006 za dopravnú nehodu zo dňa 05.06.2006 (nie závažný spôsob, jazda cez križovatku, bez alkoholu).

S prihliadnutím na zahladené odsúdenia a priestupky na úseku dopravy, súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť vedenie riadneho života pred spáchaním skutku podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona.

Súd bol pri ukladaní trestu obžalovanému uznaného vinným z nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví v kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona viazaný zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody jeden rok až päť rokov. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu súd v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok zavinenie, pohnútku (bez zistenia), priťažujúce (bez zistenia) a poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Priznaním jednej poľahčujúcej okolnosti za priznanie a úprimné oľutovanie trestného činu podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, aplikovaním § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona pre prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 1 : 0 došlo u obžalovaného k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z piatich rokov na tri roky a osem mesiacov. Trest odňatia slobody súd obžalovanému uložil v trvaní osemnásť mesiacov, teda šesť mesiacov nad minimálnou zákonnou dolnou hranicou trestnej sadzby, s povolením podmieneného odkladu výkonu trestu podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a určením skúšobnej doby podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov, čo súd považuje za zákonný, spravodlivý a primeraný trest, ktorý je spôsobilý zabezpečiť účel trestu v rámci generálnej i individuálnej prevencie, a to aj s prihliadnutím na súčasne uložený trest zákazu činnosti. Súd má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný nepodmienený výkon trestu odňatia slobody.

Súd na aplikovanie obhajobou navrhovaného inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby nedohľadal dôvody vzhľadom na charakter porušených zákonných povinností obžalovaného ako vodiča a následok – ťažkú ujmu na zdraví u dvoch poškodených osôb.

Trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel súd obžalovanému uložil podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov, a to vzhľadom na tú skutočnosť, že u obžalovaného v čase skutku bola zistená prítomnosť alkoholu a svojím nedbanlivostným zavineným konaním sa pričínil o škodlivý následok významnou mierou. Zákonné podmienky pre uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 odsek 3 Trestného zákona v hornej polovici trestnej sadzby jedného roka až desiatich rokov neboli v prípade obžalovaného splnené.

Alternatívny peňažný trest súd vylúčil ako nevhodný druh trestnej sankcie vzhľadom na vek a príjmové pomery obžalovaného, ktorý je dôchodcom a s poukazom na § 56 odsek 5 Trestného zákona, pretože by sa tým mohla zmariť možnosť náhrady škody spôsobenej trestným činom.

Piati poškodení si riadne a včas v súlade s § 46 odsek 3 Trestného poriadku uplatnili nárok na náhradu škody voči obžalovanému spolu v celkovej výške 76.591,99 eur .

Škodou sa podľa § 124 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Škodou sa rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

Občiansky zákonník rozlišuje medzi škodou na veciach (§ 422 Občianskeho zákonníka) a škodou na zdraví (§ 444 a nasledujúce Občianskeho zákonníka). Pri ujme na zdraví vzniká poškodenému komplex nárokov podľa § 444 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktorých cieľom je hlavne nahradiť poškodenému majetkovú ujmu, ktorú utrpel v súvislosti s ujmomou na zdraví. Okrem toho má poškodený nárok na zmiernenie nemajetkovej ujmy spočívajúcej v náhrade za vytrpené bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia tak, aby si poškodený za takýto druh peňažnej náhrady mohol obstaráť požitky, ktorými si nahradí prežité alebo prežívané utrpenie, strasť, či obmedzenie v živote v dôsledku poškodenia zdravia. Ide o jednorázové odškodnenie podľa zákona č. 437/2004 Z. z..

Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnila nárok na náhradu tzv. vecnej škody, náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej v súvislosti s dopravnou nehodou svojím poistencom v celkovej

výške 13.794,00 eur, a to svedkyni poškodenej J. E. vo výške 10.122,90 eur a svedkyni poškodenej A. B. D. vo výške 3.671,10 eur, pričom ku dňu uplatnenia nároku v prípravnom konaní 11.01.2023 nemalo ísť o konečnú sumu vynaložených nákladov. Zdravotná poisťovňa pre účely adhézneho konania predložila rozpis jednotlivých úkonov poskytnutej zdravotnej starostlivosti pri oboch svedkyniach poškodených poistených v danej zdravotnej poisťovni.

Prostredníctvom splnomocnenca si uplatnili nároky štyria poškodení, dve účastníčky dopravnej nehody – chodkyne a ich manželia v celkovej výške 62.797,99 eur. Svedkyňa poškodená A. B. D. žiada bolestné vo výške 14.269,69 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,00 eur. Svedok poškodený L. D., manžel A. B. D., žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,00 eur. Svedkyňa poškodená J. E. žiada bolestné vo výške 18.528,30 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,00 eur. Svedok poškodený J. E., manžel J. E., žiada náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,00 eur.

Teda svedkyne poškodené – účastníčky dopravnej nehody žiadajú nahradit' škodu na zdraví v rovine nemajetkovej ujmy – bolesti na podklade znaleckých posudkov podľa § 3 zákona č. 437/2004 Z. z. a náhradu nemajetkovej ujmy pre neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Manželia poškodených chodkýň žiadajú náhradu nemajetkovej ujmy pre neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

Podľa § 2 odsek 1, odsek 2 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením zdravia, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov a sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Podľa zásad na hodnotenie bolesti v zmysle § 9 odsek 1 prvá veta zákona č. 437/2004 Z. z., posudzujúci lekár hodnotí bolesť podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Podľa zásad na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 10 odsek 1 zákona č. 437/2004 Z. z. posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. a IV. časti. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

Výška uplatneného „bolestného“ ako odškodnenia za bolesť utrpenú v súvislosti so zraneniami v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou u oboch svedkýň poškodených vyplýva zo znaleckých posudkov na podklade vyšetrovacieho spisu, zdravotnej dokumentácie poškodených a vyšetrenia poškodených znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Úrazová chirurgia (traumatológia), B. B. M.. Znalec hodnotil položky podľa prílohy č. 1 v I. časti, teda s poukazom na § 9 odsek 1 prvá veta zákona č. 437/2004 Z. z. bodovo ohodnotil len bolesť bez hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia.

U poškodenej J. E. ide o znalecký posudok číslo 8/2022 zo dňa 12.01.2023 vypracovaný ku dňu 12.01.2023, kde znalec zranenia obodoval celkovým počtom 765 bodov s navýšením dvoch položiek pre liečbu operáciou, jednej položky pre obojstrannú sériovú zlomeninu a jednej položky pre komplikáciu pri predkolení vpravo nekróza a infekcia, a to pri hodnote bodu v roku 2022 v sume 24,22 eur, celkové vyčíslenie bolesti v sume 18.528,30 eur. Znalec konštatoval, že všetky poranenia chodkyne vznikli pôsobením tupého násilia na telo poškodenej pri strete s osobným motorovým vozidlom vo viacerých postupných na seba nadväzujúcich fázach. Za najzávažnejšie poranenie z komplexu poranení znalec označil zlomeninu panvového kruhu a acetabula. V čase podania znaleckého posudku ešte mala prebiehať liečba komplikácie pomliaždenia predkolenia – vzniknutej nekrózy kože s infekciou a následným kožným defektom. Znalec výslovne udal, že trvalé následky možno zhodnotiť najskôr jeden rok od úrazu.

U poškodenej A. B. D. ide o znalecký posudok číslo 9/2022 zo dňa 13.01.2023 vypracovaný ku dňu 11.01.2023, kde znalec zranenia obodoval celkovým počtom 589,17 bodov s navýšením dvoch položiek pre liečbu operáciou a so znížením jednej položky pre neúplnú zlomeninu, a to pri hodnote bodu v roku 2022 v sume 24,22 eur, celkové vyčíslenie bolesti v sume 14.269,69 eur. Znalec konštatoval, že všetky poranenia chodkyne vznikli pôsobením tupého násilia na telo poškodenej pri strete s osobným motorovým vozidlom, pričom na dolných končatinách neboli zistené žiadne poranenia zodpovedajúce

nárazu vozidla, preto je predpoklad, že poškodená kráčala po ľavej strane poškodenej J. E., ktorá utrpela hlavný náraz z pravej strany a cez jej telo sa energia preniesla na telo poškodenej A. D.. Preto v časti ostáva mechanizmus zranení sporný, pretože ak by poškodená išla po pravej strane poškodenej E., ako uvádzala vo svojej výpovedi, malo by vzhľadom na vyššiu energiu nárazu dôjsť u A. D. k vážnejšiemu poraneniu dolných končatín. Za najzávažnejšie poranenie z komplexu poranení znalec označil zlomeninu panvového kruhu. V čase podania znaleckého posudku ešte mala prebiehať liečba u poškodenej. Znalec výslovne udal, že trvalé následky možno zhodnotiť najskôr jeden rok od úrazu.

Ujma v podobe vytrpených bolestí a sťaženia spoločenského uplatnenia je ujmom nemajetkovou, keďže sa vníma ako poškodenie imanentných súčastí ľudskej osobnosti ako telesnej a osobnej integrity a perspektívy ďalšieho uplatnenia v spoločenskom živote. Od týchto nárokov je potrebné odlišovať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, ktorý spadá do osobitného právneho režimu podľa § 11 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka. Pričom nie je vylúčené, že jedna udalosť (dopravná nehoda) založí tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z. z. ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Súd poškodených s uplatnenými nárokmi podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku v celom rozsahu odkázal na civilný proces, pretože je potrebné na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho. Pri nároku na bolestné podľa zákona č. 437/2004 Z. z. súd poukazuje na jednorazovosť tohto druhu odškodnenia a dátum vyhotovenia znaleckých posudkov, rovnako tak na zákonné povinnosti poisťovacej spoločnosti ako poskytovateľa náhrady za bolesť (ako aj náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia) podľa § 2 odsek 1 písmeno c/ zákona č. 437/2004 Z. z. v spojení so zákonom č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 381/2001 Z. z.“). Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že na motorové vozidlo obžalovaného účastníka dopravnej nehody dňa 26.10.2022 bolo uzatvorené poistenie zodpovednosti na obdobie od 23.11.2020 do 22.12.2022 s číslom poistnej zmluvy 6610527536 so spoločnosťou KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava 1, IČO: 00 585 441. Súd taktiež poukazuje na možnú občianskoprávnú spoluzodpovednosť inej osoby na spôsobenom následku.

Výška škody v zmysle definície škody podľa § 124 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ani v zmysle škody na zdraví podľa Občianskeho zákonníka vrátane nárokov nemajetkovej povahy v súvislosti s ujmom na zdraví podľa zákona č. 437/2004 Z. z. a v súvislosti so zásahom do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka nie je zákonným znakom skutkovej podstaty ani kvalifikačným momentom trestného činu, z ktorého súd obžalovaného uznal vinným. Rozhodujúce pre meritórne odsudzujúce rozhodnutie bolo preukázanie rozsahu následku – ujmy na zdraví, v tomto prípade ťažkej ujmy na zdraví u dvoch poškodených - chodkýň, kde sa súd opieral o znalecké posudky číslo 8/2022 a číslo 9/2022 z januára 2023 vypracované v prípravnom konaní znalcom v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie úrazová chirurgia (traumatológia), B. B. M., t.j. zhruba dva a pol mesiaca po dopravnej nehode, a kritériom bolo časové hľadisko (počet dní sťaženia obvyklého spôsobu života s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno i/ Trestného zákona v spojení s § 123 odsek 4 Trestného zákona) bez nutnosti ustálenia dokazovania ohľadom konkrétnej výšky bolesti, či inej nemajetkovej ujmy u poškodených v peniazoch.

Výrok o vine v predmetnom prípade konštatuje iba zavinenie páchatela v rámci trestnoprávnej zodpovednosti. Vedomá nedbanlivosť obžalovaného v rozsahu jemu pričítateľného zavinenia a pre okolnosti prípadu uvádzané v odôvodnení tohto rozsudku v časti „subjektívna stránka“ boli súdom zohľadnené pri ukladaní trestu obžalovanému. Výrok o vine nekonštatuje možné spoluzavinenie poškodených chodkýň alebo inej tretej neznámej osoby, či faktoru „vis maior“ (svetelnosť na mieste dopravnej nehody v čase skutku), ktoré bude potrebné v rámci civilného konania bližšie preskúmať na podklade vyšetrovacieho spisu s doplnením dokazovania pre účely rozhodovania o uplatňovaných nárokoch poškodených.

Tu súd poukazuje na alternatívne závery znalca v odbore Cestná doprava, odvetvie Technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave, A. C. G., v znaleckom

posudku číslo 26/2022 zo dňa 10.01.2023, kde konštatoval, že chodkyne by zabránili zrážke, ak by sa po vstupe na vozovku presvedčili, či môžu do jazdného pruhu v časti vozovky určenej na pohyb vozidiel zo smeru od obce E., v ktorom sa pohybovalo vozidlo obžalovaného, vstúpiť bez nebezpečenstva. Ak by videli prichádzať vozidlo obžalovaného, ktoré pred priechodom pre chodcov nespomaľovalo, mali podľa znalca zastaviť pred tým, ako vošli do koridoru pohybu vozidla obžalovaného. Súd taktiež poukazuje na záver znalca o tom, že horná časť tiel chodkýň (ich oblečenie bez reflexných prvkov) mohli ovplyvniť ich viditeľnosť na priechode vzhľadom na svetelnosť na mieste skutku a mieru kontrastu vrchnej časti tiel chodkýň s pozadím. V súvislosti s touto časťou znaleckého posudku súd poukazuje na výpovede poškodených chodkýň o spôsobe ich prechodu cez priechod pre chodcov v prípravnom konaní, zadokumentované fotografie oblečenia chodkýň z miesta nehody (fotografie číslo 68 a 69 na číslach listov 320, 321 vyšetrovacieho spisu) a to v súvislosti so všeobecnou prevenčnou povinnosťou osôb v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, zákonnými povinnosťami chodcov najmä podľa § 53 odsek 2, odsek 4 Zákona o cestnej premávke a ustanovenia § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka a § 441 Občianskeho zákonníka. Prípadné zistenie spoluzavinenia zo strany poškodených, či vplyvom iného faktoru, preto môže mať následne dopad i na rozsah občianskoprávnej zodpovednosti obžalovaného vo vzťahu k nárokom štyroch poškodených fyzických osôb, ale i vo vzťahu k nároku uplatnenému v adhéznom konaní zo strany poškodenej zdravotnej poisťovne.

V neposlednom rade je potrebné náležite rozlišovať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 2 odsek 2 zákona č. 437/2004 Z. z. za sťaženie spoločenského uplatnenia a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za sťaženie spoločenského uplatnenia, kde má dochádzať k jednorazovému odškodneniu, nebol podaný znalecký posudok a tento je podľa súdu možné náležite podať až po 26.10.2023, teda minimálne po roku od dopravnej nehody. Keďže ide o dva druhy nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy, súd pre účely adhézneho konania zastáva názor, že ustáliť rozsah neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti poškodených chodkýň bude možné až po riadnom preukázaní rozsahu a výšky nemajetkovej ujmy za sťaženie spoločenského uplatnenia. Pri oboch manželoch poškodených chodkýň zase nie je nateraz možné rozhodnúť len na podklade ich písomných podaní a predloženej rodinnej fotodokumentácie, či rozpisu aktivít z aplikácie monitorujúcej fyzické aktivity bližšie nešpecifikovanej osoby, keďže aplikácia je naviazaná na pohyb konkrétneho technického zariadenia (mobilný telefón alebo smart hodinky), ktoré je prenosné a teda využiteľné viacerými osobami v rôznom čase. Taktiež dokazovanie by bolo potrebné doplniť osobnými výpoveďami poškodených a taktiež aj napríklad svedectvami blízkych osôb poškodených (deti, prípadne i vnúčatá).

Pred vyhlásením dokazovania za skončené na hlavnom pojednávaní dňa 15.08.2023 strany ostali bez návrhov na doplnenie dokazovania, pričom s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 Tdo 1/2014 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2014, takéto vyhlásenie strán v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá.

Súd pritom prihliadal na žiadosť splnomocnenca poškodených rozhodnúť o nárokoch v rámci adhézneho konania. Je pravdou, že súdne konanie, trestné ako aj civilné, je záťažou pre bežného občana a súd nespochybňuje utrpené ujmy u poškodených. Rozhodovanie o nárokoch na náhradu škody má ale svoje zákonné pravidlá, ktoré sa nezakladajú na emočnom, či empatickom podklade, ani na tzv. „ľudovej spravodlivosti“. Vzhľadom na dôchodkový vek nielen poškodených chodkýň a ich manželov, ale rovnako aj na dôchodkový vek obžalovaného, pri celkovej výške uplatnených nárokov v adhéznom konaní v sume 76.591,99 eur, nemožno opomenúť, že pri prípadnom preukázaní spoluzodpovednosti za vzniknutý následok i zo strany inej osoby na úrovni občianskoprávnej zodpovednosti, čo i len v nepatrnej miere, uvedené môže mať nie zanedbateľný vplyv na celkovú sumu nárokov poškodených prítateľnú na ťarchu obžalovaného.

Súd na základe prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine na podklade vyšetrovacieho spisu po vykonanom dokazovaní ohľadom výroku o treste a výroku o náhrade škody uznal obžalovaného vinným z nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona a uložil mu podľa § 157 odsek 2 Trestného

zákona s použitím § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov s podmieneným odkladom podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri súčasnom určení skúšobnej doby podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov. Zároveň súd obžalovanému podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní dvoch rokov. Všetkých poškodených súd v celom rozsahu s poukazom na vyššie uvádzané dôvody odkázal s ich uplatnenými nárokmi na civilný proces podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku .

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Odvolanie má odkladný účinok.